

[Øllgaard.]

De Byrder, som saadanne Indkaldelser lægger paa os, maa vi selvfølgelig bære i Fællesskab og bære dem med nogenlunde godt Humør. Vi maa yde Kvarterværterne saa nogenlunde, hvad der tilkommer dem, saa de ikke med Grund føler sig forurettede, og dertil vil vi gerne yde Bidrag.

Den anden Side af Loven vender mod de indkaldte. Det drejer sig om at skaffe dem bedre hygiejniske Forhold og gøre dem Tilværelsen mere behagelig, og det kan vi fuldt ud tiltræde. Vi er nogle Stykker, som var med under Indkaldelserne i 1914, og der er mange af os, som har vore Sønner med under denne Indkaldelse. Vi ved, at naar man er indkaldt, saa spiller de smaa Ting tit en stor Rolle, og dette, at der vises de indkaldte saadanne smaa Opmærksomheder som f. Eks. denne Lov, gør et godt Indtryk, og det under vi de indkaldte. Det indkaldte Mandskab her i Danmark er ikke forkælet med den Slags Ting, tværtimod, synes jeg. De burde møde Opmuntring, og det gør de mange Steder fra Kvarterværternes Side, men Offentligheden er noget tilbageholdende med Opmuntringer over for de indkaldte. Det skal vi ikke være. Vi skal gøre Tilværelsen saa behagelig for dem som muligt og skaffe dem saa gode hygiejniske Forhold, som vi kan, saa vi letter dem den Situation, de er kommet i, og som jo ikke er behagelig, navnlig ikke for dem, der er gift, og for dem, der har Forretninger, Bedrift eller Landbrug.

Den højtærede Indenrigsminister fremsatte en Bemærkning i Landstinget om de Kvinder i Landhusholdninger, som skulde have Indkvarteringer, og den var rigtig, men der er ogsaa andre Kvinder, det gaar ud over, og det er dem, der er gift med de indkaldte Soldater. De holder jo Forretningerne paa Benene i disse Maaneder, og dem synes jeg ogsaa vi skulde sende en venlig Tanke, naar vi diskuterer de indkaldtes Forhold.

Grønning: Der er tre Parter, som er interesserede i dette Lovforslag, for det første Soldaterne, som skal yde deres Tjeneste, dernæst Kvarterværterne, som skal skaffe Soldaterne Logi og Forplejning, og endelig Staten, som skal betale Udgifterne. Om eet er alle tre Parter fælles, nemlig derom, at det er en Byrde, som paalægges dem i en vanskelig Situation. I en saadan Situation gælder det om, at der fra alle Parter vises den fornødne Forstaaelse, fordi det, naar en saadan Forstaaelse

vises, vil være lettere for alle Parter at bære denne Byrde. Den er ikke saa ganske ringe for de Soldater, som enten maa forlænge deres Rekruttjeneste eller maa forlade deres Erhverv, deres Tjeneste og gaa ind under Sikringsstyrken i en betydelig længere Periode, end de under fredeligere Forhold kunde have regnet med. Det er heller ikke nogen helt ringe Byrde for Kvarterværterne under de givne Forhold, hvor de Ydelser, som af Staten hidtil har været fastsat, er udregnet under et andet Prisniveau end det nuværende, men jeg tror, jeg tør sige, at saavel Kvarterværterne som Soldaterne har taget det med godt Humør i Forstaaelse af, at det var en Byrde, der skulde bæres i denne Situation. Men naar Byrderne bliver fordelt over en forholdsvis ringe Gruppe, er det indlysende, at man gerne vil have Dækning for de direkte Udgifter — de indirekte er det vanskeligst at faa Dækning for.

Naar man i Kvartererne har modtaget Soldaterne godt, og det tror jeg gennemgaaende har været Tilfældet, er det ganske naturligt et Udtryk for, at det er vore egne Dreng, det gælder, i Dag her, i Morgen der. Ligeledes tror jeg, at Soldaterne har forstaaet, naar de er kommet i deres Kvarterer, at yde deres Medvirkning til at opnaa et godt Forhold, og naar jeg siger Soldaterne, saa mener jeg hermed ogsaa Befalingsmændene. Gennemgaaende er der et saadant godt Forhold mellem de Militære paa den ene Side og Kvarterværterne paa den anden Side; det ses deraf, at de indkvarterede, altsaa Soldaterne, fester for deres Kvarterværter, det er Udtryk for, at der er en vis gensidig Tilfredshed.

Jeg vil da gerne ud fra disse indledende Bemærkninger sige, at det foreliggende Lovforslag maa anses for at være meget betimeligt, og at vi gerne vil medvirke til at faa det ophøjet til Lov. Under den forudgaaende Behandling i Landstinget har der været drøftet en Række Spørgsmaal vedrørende Sagen, og jeg ser i Betænkningen, der er enstemmig, at saavel den højtærede Indenrigsminister som den højtærede Forsvarsminister har stillet sig villig over for de Spørgsmaal, der har været rejst.

Et Par enkelte Spørgsmaal, som jeg anser for at være af Betydning, vil jeg dog gerne fremsætte ved denne Lejlighed — jeg haaber paa et tilfredsstillende Svar enten her i Salen eller, om det ønskes, i et Udvalg, hvor Behandlingen formentlig kan blive ganske kortvarig.

Mit første Spørgsmaal gaar ud paa, hvor lang Tid en Indkvarteringsperiode